

Venstres Stilling havde ikke været den, at man som et Ultimatum forlangte en Forhøjelse af Jernbanetaksterne for at gaa med til det foreliggende Lovforslag. Ja, det kommer en paa, hvad man forstaaer ved et Ultimatum. Det er noget, som kan omtvistes. Men hvis man siger saaledes, som der blev sagt: Venstre stiller den Betingelse for at gaa med til Forslaget, at der fra Finansministerens Side gives Tilsagn om at fremkomme med Forslag om en Forhøjelse af Jernbanetaksterne, saa er det for min svagere Hjerne næsten at betragte som et Ultimatum og som en ufravigelig Betingelse. (*Indenrigsministeren* [Rode]: Og denne Betingelse var ufravigelig!). (*Neergaard*: Nej.) (*Rode*: Jo.). Derfor spurgte jeg netop Minister J. C. Christensen: Er dette saaledes at forstaa, at Venstre vil stemme imod Forslaget, hvis denne Betingelse ikke opfyldes? og dertil svarede der med et diplomatisk: Maaske. Det er dog altsaa noget, der har været indenfor Mulighedens Grænser, at hele Dyrtidstillæget for Venstres Vedkommende kunde strande paa dette, at denne Betingelse ikke opfyldtes. Anderledes kunde jeg ikke forstaa denne Forhandling. At man ved en gentagen Forhandling eller en Videreoptagen af Forhandlingen kommer videre til dette heldbringende og udmærkede Standpunkt, vi nu staar paa, er en Ting for sig. Det kan være, at det ærede Medlem fra Æbeltoft tog Del deri, men naar det ærede Medlem mener, at han har fulgt Forhandlingerne fra første Færd, maa jeg sige, at jeg anser det for umuligt. Jeg er bange for, at der er et Tidspunkt, hvor det ærede Medlem har været borte. (*N. Neergaard*: Forhandlingerne i Partiet?). Ja, under Forhandlingen i Partiet har der vistnok været et Tidspunkt, hvor det ærede Medlem var borte, netop paa det Tidspunkt, hvor det blev vedtaget, som der her er Tale om. Det er det uheldige for det ærede Medlem, at da var han ikke til Stede. Da var Minister Christensen til Stede og kunde berette, hvad der var sket. Der var vistnok et Øjeblik, hvor det ærede Medlem, naturligvis i Embeds Medfør, forsvandt fra Partiet, og derfor ved han ikke, hvad der er sket. Derfor er der kommet en Modsigelse mellem det ærede Medlem og hans Minister, medens der ikke burde være nogen Modsigelse mellem det ærede Medlem og mig. Jeg har hele Tiden forstaaet, hvordan det ærede Medlem var stillet. Det ærede Medlem vilde altsaa ikke ønske, at det var en ufravigelig Betingelse, saaledes som Inden-

rigsministeren i dette Øjeblik sagde. Jeg husker for Resten ikke, at disse Ord blev brugt, og derfor har jeg ikke nævnt dem. Men derimod var det Partiet Venstres Stilling, og det var en ganske kraftig Stilling overfor Finansministeren og de andre Partier, at dette Dyrtidstillæg fik man ikke, medmindre man gik ind paa at love at fremsætte et Lovforslag om Jernbanetaksternes Forhøjelse. Deroverfor var det min Stilling og andres Stilling i Ministeriet at sige, at det kunde vi ikke gaa med til, saa maatte vi se at faa Forslaget igennem uden Venstre. Jeg nærer for Resten en lille Tvivl om, at Venstre, naar det kom til Stykket, vedblivende havde stillet sig paa dette Standpunkt med Hensyn til Dækningen og havde stemt mod Dyrtidstillæget ud fra den Betragtning, at først skulde de have et Løfte fra Finansministerens og Regeringens Side om Forhøjelse af Jernbanetaksterne. Derfor er det mig ikke saa uforstaaeligt, at dette lille Tilbagegøg, tør jeg vel nok sige, er taget af Partiet Venstre, at man først har taget en mere heroisk Position, som en saadan kan forekomme i Politik, og derefter en svagere Position, nemlig den at sige: Vi nøjes med et almindeligt Løfte om, at der skal komme Dækning for de Udgifter, som dette Lovforslag vil medføre — en Dækning, som naturligvis enhver Finansminister vil være ivrig for at faa tilvejebragt. Men jeg maa maaske dog sige, at naar vi overhovedet skal gaa til Skattelove, vi skal tilvejebringe Indtægter, der er meget mere betydelige — og det vil jo alle have — end de 12 Mill. Kr., det her drejer sig om, vil det være vanskeligt at have en lille Enklave, hvorpaa der staar 12 Mill. Kr. til Dækning af Dyrtidstillæget, og der udenfor 50 Mill. Kr., som slet ikke havde noget med dette at gøre. Jeg tror, det hele vil gaa i een Bunke, naar Tiden kommer, og det vil det ærede Medlem da ogsaa nok være med til.

Formanden: Folketingsmanden for Randers Amt 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. Neergaard: Jeg kan forsikre den højtærede Finansminister om, at jeg var til Stede ogsaa da den omtalte Beslutning blev taget, og jeg maa gentage, at jeg opfattede den ikke som et Ultimatum, ikke som fuldkommen ufravigelig, og det samme maa efter den højtærede Ministers egen Beretning have været Tilfældet med min